66 610 ehk 7,1% võrra. Kukki oli 1932. a-l 100 040, hanesid 63 250 ja teisi kodulinde 23 090.

Mesilased. Mesilasperede arv on 1932. a. eelmise aastaga võrreldes tõusnud 4,1 % võrra. Nende toodangu väärtus loomapidamistoodangu üldväärtusest on ainult 0,5 %. Mesilasi peavad meil peamiselt asjaarmastajad, s. o. muu leivateenistuse kõrval.

Hobused. Hobuste üldarv on meil neljal viimasel aastal, võrreldes 1925./28. aastaga, langenud. Võrreldes 1931. a-ga aga hobuste arv tõusis 1932. a. 1 450 hobuse ehk 0,7 % võrra. Tööealised, s. o. üle 3 a. vanused hobused moodustavad 1923. a. 83 % hobuste üldarvust.

Vaatamata äärmiselt ebasoodsaile turutingimusile on siiski 1932. a. loomapidamine edenenud ja loomade arv suurenenud peaaegu kõigis loomaliikides (välja arvatud sead). Suuresti olenes selline olund 1931./32. a. heast loomasöödasaagist. 1932./33. a. loomasöödasaak kujunes aga palju halvemaks eelmisest; samuti on ka turu tingimused muutunud veel ebasoodsamaiks. Seepärast on põhjust karta, et 1932./33. a. talvel koduloomade arv ja ka nende tootmisvõime vähenevad tunduvalt.

3. Tööstus.

Meie rahvamajandusliku tootmisalana ja tuluallikana meie tööstus omab põllumajanduse kõrval oma tähtsuselt teise koha. 1928.—30. a. andmeil tööstuse osatähtsus meie tootmisalal oli 26% ja rahvamajanduslikus tulus 19%. 1922. a. rahvalugemise andmeil ligi 16% meie rahvast sai teenistust ja ülespidamist tööstusest.

Tööstuse kohta 1932. aastal puuduvad meil praegu kahjuks veel suuremalt osalt statistilised andmed, mille teadmine lubaks kindlamalt jälgida ja otsustada ta olukorda. Peame piirduma siin lähikaudsete oletustega ja nende väheste andmetega, mis praegu saadaval.

Eesti kroonika 1932 , lk. 47